

II Księga Kronik

Rozdział 1

1. Zatem Salomon, syn Dawida, wzmocnił się w swym królestwie, a WIEKUISTY, jego Bóg, był z nim i bardzo go rozślawił. 2. Zaś Salomon rozkazywał całemu Izraelowi, dowódcom nad tysiącami i setkami, sędziom, wszystkim przełożonym nad całym Izraelem oraz przedniejszym ojców. 3. I Salomon poszedł, a z nim całe zgromadzenie, na wyżynę, która była w Gibeonie; bowiem tam był Namiot Zgromadzenia Boga, który Mojżesz, sługa WIEKUISTEGO, zrobił na puszczy. 4. Ale Dawid przeniósł Skrzynię Boga z Kirjath Jearym, gdy przygotował jej miejsce; bowiem rozbił jej namiot w Jeruzalaim. 5. Przed Przybytkiem WIEKUISTEGO, gdzie prosił w modlitwie Salomon i zgromadzenie, był także miedziany ołtarz, który zrobił Becalel, syn Urego, syna Chura. 6. Wtedy Salomon podszedł do miedzianego ołtarza WIEKUISTEGO, który był przed Namiotem Zgromadzenia i ofiarował na nim tysiąc całopaleń. 7. Owej nocy Bóg przyglądał się Salomonowi i powiedział do niego: Proś cokolwiek, a dam ci. 8. Wtedy Salomon powiedział do Boga: Ty uczyniłeś wielkie miłosierdzie i oprócz Dawida, mojego ojca, zamiast niego ustanowiłeś mnie królem. 9. Więc teraz, o WIEKUISTY, Boże, niech będzie utwierdzone Twoje słowo, które wypowiedziałeś do mojego ojca Dawida; gdyż Ty mnie uczyniłeś królem nad wielkim ludem, niczym proch ziemi. 10. Dlatego daj mi mądrość i umiejętność, abym wychodził i wchodził przed ten lud; bowiem któż mógłby rozsądzać ten, tak znaczny lud. 11. Wtedy Bóg powiedział do Salomona: Dlatego, że to miałeś w swoim sercu, a nie prosiłeś o bogactwa, o majątności i o sławę; o dusze tych, co ciebie nienawidzą; ani też nie prosiłeś o liczne dni, lecz prosiłeś o mądrość i umiejętność dla siebie, byś rozsądzał Mój lud, nad którym ustanowiłem cię królem. 12. mądrość i umiejętność zostanie ci dana; do tego dam ci bogactwa oraz majątność i sławę; zatem takim się nie stanie żaden z królów, którzy byli przed tobą i potem będą po tobie. 13. Więc Salomon wrócił do Jeruzalaim sprzed Namiotu Zgromadzenia, z owej wyżyny, co leży w Gibeonie, oraz królował nad Izraelem. 14. Potem Salomon nazbierał wojennych wozów i jezdnych. Miał tysiąc czterysta wozów i dwanaście tysięcy jezdnych, których rozmieścił po miastach wozów oraz przy królu, w Jeruzalaim. 15. Nadto król dostarczył do Jeruzalaim złota i srebra, jak kamienia, oraz dostarczył cedrów jak figowców, których wiele rośnie na polu. 16. A Salomonowi przyprowadzono z Micraim konie oraz przedmioty pożądania; królewscy kupcy brali te przedmioty za zapłatę. 17. Więc wychodzili i za sześćset sztuk srebra przyprowadzali z Micraim rydwany, a konia za sto pięćdziesiąt. Wszyscy królowie Chetejczyków oraz królowie aramejscy wówczas dostawali konie z ich rąk.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012

